

தரக்கீதம்

4

சோஷலிசம் என்பது வெறும் வறட்டு வேதாந்தம். அதை அது மஞ்சூளம். ஆளபடியால் அதை மனிதவர்க்கம் கற்றுணர் வேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான் வாழ்வை செற்றி ராமாக இட்டுச் செல்ல முடியும்! - எக் கெலிள்

மார்ச் 1981

மாத இதழ்

விலை ரூபா 1.00

மலையக மக்கள் இவ்வலம் தீருமா?

இவ்வலம் நாளடைவில் மிகக் கூடுதலாக வளர்ந்து வரும். வர்ணிக்கப்படும் நாடாக மாற்றப்பட்டது யார் என்பதை ஆராய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உழைப்பாளர் தொழிலாளர் வாக்கத்தினால் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. குறிப்பாக இந்நாட்டின் முழு பொருளாதார முறையை மீட்டும் முயற்சியை வளர்ப்பதற்கு மலையக மக்கள் தமிழ் தொழிலாளர்களே, சாதாரணமாக கூறிவிட்டாலே போதும். எம்மைப் பற்றி ஒரு தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்பட்டு விடும். காரணம் மலையகத்தின் ஆகும.

அழிந்து நாட்டைக் காண்பதற்குத்தான் காட்டை அழித்தார்கள். நாட்டைக் காட்டார்கள் காட்டுவதற்குத் தோட்டம் கண்ட தமிழனுக்கு முதலாவதாக 'தோட்டக் காட்டான' என்ற பட்டம் பளித்தது. கௌரவிக்கப்பட்டது.

அதன்பிறகு இந்தப்பட்ட தாரி ஆக்கு நடந்ததா? தலை பற்றந்த. தபது சமுதாயம் மறந்து இந்த நாட்டுக்காவே தம்பை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டு அரசாங்கம் அவர்களைப் புறக்கணித்தது எப்படி? அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, அடிபட்ட உரிமைகளைய வாக்குரிமை குடியரிமை, பொழியரிமை அனைத்துப் க்கப்பட்டு அனாதைகளாகப் போட்டார்கள். அந்நேரத்திலேதான் தொழிற்சங்கங்கள் எனினும் பொய்யாததுக் காரர்

கள் தோன்றினார்கள். அவர்கள் செய்த அநியாயங்கள் எத்தனை, அவர்கள் பெற்றுத் தந்த அற்பசலுகைகள் அப்போதைக் கப்போது அவர்கள் பத்திரிகைகளிலே பெரிதாக வந்துவிடும். தொழிற்சங்கவாதிகள் தான் தோன்றித்தனமும், சுயநலமுமே மலையக மக்களின் வாழ்வை ஆருள் மயமாக்கிவிட்டது. அன்று ஒரு தூண்டுதல் விசுவாசம் ஏற்பட்டது. எண்ண முடிந்த தொழிற்சங்கங்கள் இன்று புரட்சிகளாக மாறிவிட்டன. மலையக மக்களுக்குக் காரணம் தொழிற்சங்கவாதிகளே. சேந்தமான முதலீடுகளைக் கொண்டு, நடிப்பு மதம்.

மேடைகளில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வாய் வரும் முதலாளிகளை. இந்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் முதலாளியை மலையக மக்களே என்பதற்கும் உங்க

ளுக்கு சகல உரிமைகளையும் பெற்றுத் தருவோம். நீங்கள் ஏனைய சமூகத்தவர்களைப் போல் வாழ வேண்டும் என்று பேசிப் பேசியே சமுதாய மாற்றங்களுடன் உலா வருகின்றனர்.

இந்தத் தார்பிக் ஆட்சி வருவதற்கு முன் இன்றைய மலையகத் தமிழர்களின் தலைவன் என்று கூறிக்கொள்ளும் அபைச்சரிவின் அன்றைய தோழன் வாக்குறுதி: தொழிலாளரின் உலகங்களிலுள்ள வடுக்களையும், வட்டுக்குமுன் இருக்கும் தோட்டங்களையும் சோதனமாக்குவதென்றால்; இடப்போது மலையக மக்கள் வீரமடிகளாகப் புகழப்படுவார்கள். மலையகத்தின் உழைப்பின் வலியை உணர்ந்து பார்த்துக்கொண்ட தொழிலாளர்கள் தோட்டப் பாடசாலைகளில் ஐந்தாம் வகுப்புக்கு மேல் கல்வியை எடுக்கின்றனர்.

விட்டு, அதன் பிறகு தேயிலைத் தோட்டங்களிலே பெற்றோரைப் போன்று பரம்பரை பரம்பரையாக உழைத்து வரும் உண்மை உட்படியே இருக்க வாய்ப்பில் சில ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் உரை நிழல்களாக இருக்கின்றனர்.

இன்று மலையகத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் உயர் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கின்றது. மற்றைய சமூகத்தினரைப் போலல்ல அந்தச் சூட்டன் வாழ்க்கை. இவர்களுக்குத் தோட்டப் பாடசாலைகளில் ஐந்தாம் வகுப்புக்கு மேல் கல்வியை எடுக்கின்றனர்.

இப்போதெல்லாம் தோட்டப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களே கிடைக்காத இதை மலையக மலையகத் தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றுக்கொண்டனர். இத்தேர்வையே உறுப்பும் பார்ப்போ (7ம் பக்கம் பார்க்க)

தீகவாபி புனித பிரதேசத் திட்டம்

இஸ்லாமியர்களின் காணிகள் பறிபோகுமா?

சிறீலங்கா அரசின் திட்டமிட்ட குடியேற்ற நடவடிக்கையினால் பறிபோய்க் கொண்டிருக்கும் சமுதாயப் பகுதிகளில், கல்முனையில் 'தீகவாபி' புனித பிரதேசத்திட்டமும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவுள்ளதால் காணிகளில் பல்லாண்டு காலங்களாக உழைத்து வாழ்ந்து வரும் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய இஸ்லாமியர்களின் காணிகளிலிருந்து வெளியேற்ற சிங்கள அரசு திட்டம் தீட்டி வருகின்றது.

படிபெறாத புனித பிரதேசத் திட்டத்திற்கு இரையாகப் போகின்றது.

இவ்வகையின் மூலம் பெருள் உற்பத்திகளான தேயிலை, மரபர் போன்ற நிறுச் செலவாகக் கிடைக்கும் உற்பத்திப் பொருட்களை அடுத்த அத்தியாவசியமான உணவு உற்பத்திப் பொருளான நெல்லை உற்பத்தி செய்யும் கிழக்கு மாகாணப் பகுதிகளில் சிங்கள அரசாங்க அரசு தனது வளத்திப்புத் திட்டத்திற்கு மேற்படி உற்பத்தி செய்யப்படுபவர்களை உபயோகிக்க முனைகின்றது.

ஐப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இம் மண்ணிலே உழைத்து தபது வாழ்வைக் கழித்து வந்த இம் மக்கள் இன்று இக்காணிகளை வெளியேற்றுவாரே யானால்

அப்பள்ளி வாழ்வுக்கு முடியவே தளையப்பட்டு விட்டிருக்கிற உணர்வுகளைக் க்கப்படுவர்.

இங்குதான் முதலாளித்தவர்களின் அரசின் குணங்களை உணர முடிகின்றது. ஆகாவுத் தபது வாழ்நாள் முழுமையே உழைத்து உழைத்து ஏந்தலொரு முன்னேற்றமும் கண்டிராத அம் மக்கள் தபது உற்பத்தி செய்து கொடுத்த உழைத்து வந்த காணிகளை எங்கே முற்படுமாயின் அவர்களின் சிங்கள ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கை பொருளாதார உற்பத்தியிலும் பார்க்க எவ்வளவு அவசியம் என்பதை நாபுணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்நடவடிக்கைகள் இன்று மட்டும் தான் தோன்றியுள்ள தென்பதல்ல இதற்கு முன்னாலும் நடவடிக்கைகள் இருந்தன.

நிறைவேற்றியிருக்கின்றது. தருக்கமில்லாத மாவட்டத்துல இத்தகைய செயல்கள் நடந்ததை, நடக்கின்றவை, நடக்கப்போகின்றவை. மூதாரில் 'சேருவாவில்' எனும் புனித நகர்ப்பிரதேசத் திட்டத்தின் மூலம் இன்று சேருவாவில் ஒரு சிங்கள தேர்தல்தொகுதியாக்கப்பட்டுவிட்டது. அதே போல் திரியாய் புனித பிரதேசத்திட்டமும் பரகடனப் படுத்தப்பட்டுவிட்டது. இப்படியே தனது விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் கண்ட சமுதாயத்தினரின் உலகம் இச்சிங்கள சோலனிச அரசு பெளத்தமத விஸ்தரிப்பின் மூலம் அப்பெளத்த பிடங்கள் அமைந்தள்ள பகுதிகளில், சுற்றுலாக்களில் சிங்கள மக்களைக் குடியேற்றி அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளையும் அரசு செய்ய கொடுக்கின்றது. இவை நாளைவட்டத்தில் விஸ்தரிக்கப்படும்.

பகுதிகளில் சிங்கள தேர்தல் தொகுதிகளாக மாற்றப்பட்டு தமிழ் பேசும் மக்களை அடக்கி ஒடுக்குவதற்கான சோலனிச போர்க்கில் நடைபெறுகின்றது.

இவை மட்டுமல்ல, கல்முனையப் பகுதியில் உள்ள வீரமுனை சமயாந்தறை பகுதிகளில் விசுவாசம் செய்து வரும் தொழிலாளர்களிடமிருந்து பெளத்த குழுமார் மதாழிப்பாட்டுக்கொள பெருந்தொகையான நிலையங்குலிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு பணம் வழங்காட்டில் அக்காணிகளில் அது உட்கொண்ட முடியாத நிலை.

அத்துடன் சிங்கள மாவட்டம் முழுமையே சிங்கள மயமாக்கல் திட்டத்திற்கு அரசு துடிக்கின்றது. அதன் வெளிப்படாத வேலும் (7ம் பக்கம் பார்க்க)

பிரதேச சூறையாடலில்

நேற்று அம்பாறை இன்று திகாமடுல்ல

ஈழப்பகுதிகளில் ஒன்றான அம்பாறைக்கு உருமாற்றம் கொடுக்கப்பட்டு 'திகாமடுல்ல' என சிங்கள சோவனிச அரசினால் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. வவுனியா, மன்னார், முல்லைத்தீவு ஆகிய பகுதிகளை ஒருங்கே இணைத்து 'வன்ன' மாவட்டம் என பெயர் சூட்டுவதன் மூலம் தமிழ்ப்பேசு மக்களின் சவனத்தை திசை திருப்பி அம்பாறை மாவட்டத்தை 'திகாமடுல்ல' என சிங்களப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.

எதிர்வரும் ஸ்ரீலங்கா பாராளுமன்ற தேர்தலிற்கான புதிய மசவட்ட அமைப்புகள் பற்றி ஜனாதிபதியினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்புதிய தேர்தல் மாவட்ட அமைப்புப் பற்றி ஓய்வுபெற்ற பிரதம நிதி ரசர் ஜி. பி. ஏ. சிலவா தலைமையிலான குழு சிபாரிசு செய்திருந்தது. இதில் அரசின் தழுவிரோபாயங்கள் புகுத்தப்பட்டன, ஈழவரின் கண்கள் கட்டப்பட்டு, பிரதேசம் பிரித்தெடுக்கப்படுவதை நாம் முதலில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்படியான திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் இப்போதுதான் முதலில் நடப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. இதற்கு முன்னர் ஈழத்தின் பிரதான பகுதியான திருமலை மாவட்டத்திலும் இதுபோன்ற திட்டமிட்ட செயற்பாடுகள் செய்து வெற்றி பெற்றுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆட்சிக்கு வரும் சிங்களக் கட்சிகள் இலங்கை ஒரேநாடு, சிங்கள பெளத்த நாடு என்று மீண்டும் மீண்டும் அழுத்தப் பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றன. இவை பிரச்சாரத்தோடு மட்டும் நின்றவாடாமல் திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளை செயற்படுத்த வருகின்றன. இவர்களை அடக்கு முறைக்கு 'திரா' எழுந்த ஈழக்கொளிகள் கையை துடைத்து திறிய ரூய வதில் அவை தக்க அக்கறை காட்டுகின்றன. இதற்கான ஒரு ஆயுதமே பிரதேசப் பறிப்பு பாகுபி இப்பறிப்பின் மூலம் ஈழ எல்லையைக் குறுக்கி கொள்கையை வலுநீக்கச் செய்ய சிங்கள சோவனிச அரசு முயற்சிப்பதை முதலில் நாடா உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

சிங்கள அரசின் அடிப்படியாக ஈழப்பிரதேசங்களில் சிங்களவர்களுக்கு குடியேற்றி, அம்மாவட்டங்களில் ஈழவர்களின் எண்ணிக்கையை ஒப்பிட்டளவில் குறைத்து நிச்சலீகரிப்பை செய்கின்றன. இப்பிரதேசங்களில் சிங்களவர் ஒருவர் பிரதிநிதித்துவம் பெறும் உடையில் தேர்தல் மாவட்டம் என ஒழுங்கு செய்து தற்பு ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கையை செயற்படுத்தி வருகின்றனர். இதற்கு உவாவில சிறந்த உதாரணம் தம்?

1977ம் ஆண்டுக்கு முன்பு குதூர் இடையே அங்கத்தவர் தொகுதியாக இருந்து வந்தது. இங்கு இரண்டு தமிழ்பேசும் உறுப்பினர்கள் தெரிவானார்கள். இப்பகுதியில் சிங்களக் குடியேற்றம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, அவர்கள் வாழும் பகுதிகளை இணைத்து ஒரு சிங்கள உறுப்பினர் தெரிவாகக்கூடிய இரண்டு தேர்தல் தொகுதியாக 1977ல் உருவாக்கினார்கள். அதுதான் இன்று 'சேருவாவில' எனும் சிங்கள பெளத்த புனித பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இத்தொகுதியில் லீலாரட்னா எனும் சிங்கள உறுப்பினர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

இச்சம்பவத்தின் போது தான் வவுனியா-முல்லைத்தீவு பிரிப்பும் இடம் பெற்றது. அதாவது முல்லைத்தீவு எனும் தேர்தல் தொகுதி ஒன்றை உருவாக்கி தமிழ் தலைவர்களுக்கு கொடுத்தவிட்டு மறு

முறத்தில் சேருவாவிலவை உருவாக்கி தமது ஆக்கிரமிப்பு படலத்தை இனிது நிறைவேற்றினர்.

எதிர்வரும் தேர்தல்களுக்கான மாவட்ட அமைப்பு பிரகடனத்திலும் இத்தன்மை யினைக் காணலாம். வவுனியா மன்னார், முல்லைத்தீவு ஆகிய தேர்தல் தொகுதிகளை இணைத்து வன்னிமாவட்டம் என பெயர் சூட்டி தமிழ்பேசும் மக்களுக்கும், தலைவர்க்கும் பொம்மாத்துக்காட்டும் அரசு மறுமுறத்தில் தமிழ்பேசும் பிரதேசமாகிய அம்பாறைக்கு 'திகாமடுல்ல' என பெயர் சூட்டி பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.

பல்கலைக்கழக தேர்வில் இன ஒடுக்கலா? இன ஒடுக்கலா? இம்முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்ட விசிதாசாரத் தரப்படுத்தல் முறையால் தமிழ்பேசும் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளமையை எதிர்த்து யாழ்நகரிலும் மாணவர்கள் மாபெரும் ஊர்வலம் ஒன்றை நடாத்தினர். உடந்த ஆட்சிக்காலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த தரப்படுத்தல் முறை எதற்குத் தனிநாடு? சிங்களவர் உனது உடமைகளைக் கொண்டு அடித்தலிட்டார்கள் என்பதாலேயோ, டாசகுத்தர எஞ்ஜினியராக வரமுடியவில்லை என்பதாலேயோ, அரசாங்க உத்தியோகத்திற்குச் சிங்களம் அடிக்கலேண்டு மென்பதாலேயோ, சிங்களவன் யாழ்ப்பாணத்திலேயும், திருகோணமலையிலும் வந்து வாழ்கிறான் என்பதாலேயோ, பாட்டன் காலத்தில் கொழுப்பில் கடைபோட்டபாதில் இப்போது டோட ருடிவிலை என்பதற்காகவோ நாங்கள் தனிநாடு கேட்டுப் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை. உனது சமநடைபோக்கையும் போலிச்சிறப்பையும் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு தனிநாடு உருவாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நீ அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து கொண்டு, உன் விடம் 'உதவக்கு வரும்பாமர மக்களை' எனக்கு நேரமிலை, இன்று போய் நாளை வா' என்று ஆணையிடுவதற்குத் தேவையான அந்த பேசைக்கும், கதிரைக்கும் சிங்களவன் போட்டி போடுகிறான் என்பதற்குத் தனிநாடு போராட வேண்டிய அவசியம் நாவலில் இருந்தது

பிரதேசமான அம்பாறை மாவட்டம் அம்பாறை தவிர்ந்த ஏனைய மூன்று தெற்குதிகளிலும் தமிழ்பேசுவோர் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற போதிலும் இன்று 'திகாமடுல்ல' என உருமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சேருவாவிலவையே போல் அம்பாறைத் தொகுதியையும் சிங்கள குடியேற்ற விஸ்தரிப்பு திட்டத்தினால் சிங்கள தேர்தல் தொகுதியாக ஆக்கப்பட்டு இன்று ஏனைய தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தால் தொகுதிக்கான கல்முனை, பொத்துவில், சம்மாந்துறை, அம்பாறை ஆகிய நான்கு தேர்தல் தொகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய தமிழ்பேசும் மக்களின்

தேவப்பிரிப்பில் மயங்கி மூதாரின் பகுதியை (சேருவாவில) பறிகொடுத்தது போல் இம்முறையும் வன்னிமாவட்டம் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டதில் மயங்கி அம்பாறையை நழுவிட்டு இரண்டாவது தடைவையாகவும் பிரதேசப்பறிப்பில் கன்னத்தில் அறை வாங்கப் போகிறார்களா?

உடந்த வருடம் சிங்கள அரசு வவுனியா மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளை மதவாச்சி நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வருவதற்கான பிரேரணையை பாராளுமன்றத்துக்கு கொண்டுவந்தபோது, தமிழ்தலைவர்கள் அதனை எதிர்த்து பிரேரணையை உடைத்தனர். இருப்பினும் இவர்கள் சேருவாவில பறிபோன போது கவனியாதிருந்தது கேள்விக்குரியதே! இது வடபகுதி தவிர்ந்த ஏனைய ஈழப்பகுதிகளில்து அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லாததைச் சுட்டிக்காட்டுகிறதா? இவர்கள் அம்பாறை விவகாரத்திலும் மெளனம் சாதித்து தமது தன்மையை மேலும் ஆழமாகப் போகிறார்களா?

தமிழ்தலைவர்கள் முன்னர் (1977) வவுனியா-முல்லைத்

பல்கலைக்கழக தேர்வில் தரப்படுத்தலா? இன ஒடுக்கலா?

இம்முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்ட விசிதாசாரத் தரப்படுத்தல் முறையால் தமிழ்பேசும் மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளமையை எதிர்த்து யாழ்நகரிலும் மாணவர்கள் மாபெரும் ஊர்வலம் ஒன்றை நடாத்தினர்.

உடந்த ஆட்சிக்காலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்த தரப்படுத்தல் முறை எதற்குத் தனிநாடு? சிங்களவர் உனது உடமைகளைக் கொண்டு அடித்தலிட்டார்கள் என்பதாலேயோ, டாசகுத்தர எஞ்ஜினியராக வரமுடியவில்லை என்பதாலேயோ, அரசாங்க உத்தியோகத்திற்குச் சிங்களம் அடிக்கலேண்டு மென்பதாலேயோ, சிங்களவன் யாழ்ப்பாணத்திலேயும், திருகோணமலையிலும் வந்து வாழ்கிறான் என்பதாலேயோ, பாட்டன் காலத்தில் கொழுப்பில் கடைபோட்டபாதில் இப்போது டோட ருடிவிலை என்பதற்காகவோ நாங்கள் தனிநாடு கேட்டுப் போராட வேண்டிய அவசியமில்லை. உனது சமநடைபோக்கையும் போலிச்சிறப்பையும் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு தனிநாடு உருவாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நீ அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து கொண்டு, உன் விடம் 'உதவக்கு வரும்பாமர மக்களை' எனக்கு நேரமிலை, இன்று போய் நாளை வா' என்று ஆணையிடுவதற்குத் தேவையான அந்த பேசைக்கும், கதிரைக்கும் சிங்களவன் போட்டி போடுகிறான் என்பதற்குத் தனிநாடு போராட வேண்டிய அவசியம் நாவலில் இருந்தது

யினை எதிர்த்து தமிழ்பேசும் மாணவர்கள் 1970க்கும் 74க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டங்களில் பெரும் எழுச்சி கொண்டனர். ஆனால் அவ்எழுச்சி பின் சமுதாயப் பிரச்சனையாக உருவெடுக்கத் தொடங்கியது. ஆனால் அதனை ஆக்கபூர்வமாகத் திடமான ஒரு அடிப்படையில் சரியான முறையில் பிரச்சனைகளின் ஆழத்தை ஆய்ந்து அதற்கு தீர்வு காணத் தவறியமையால் அந்த எழுச்சி, பின் மாண்டுபோயிற்று.

ஆனால் இன்று அதே நிலைமை மீண்டும் தமிழ்பேசும் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இதனை ஆக்கபூர்வம் எனதாக்க வேண்டியது முதல் கடமை. வெறுமனே தரப்படுத்தலால் 10 மாணவர்களின் தெரிவு குறைவுறுவதை தூக்கி அதற்காக

சுதந்திரம், ஜனநாயகம் என்று கூறிக்கொண்டு, உன்னை மனிதன் சுரண்டும் சுதந்திரத்தை வளர்த்துக் கொண்டு அதிகார வெறி பிடித்துச் சொந்த மண்ணிலேயே தமிழனை அந்நியனாக்குகிறான் தமிழன். இதை ஒரு முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டும்.

ஒரு போராட்டத்தை நடாத்தி வெற்றிகண்டுவிடலாம். ஆனால் இவை நிரந்தரமானவையா? என்பதைத் தர்க்கீகக் கண்கொண்டு ஆழமாகப் பார்க்கவேண்டும். அப்போதுதான் இப்பிரச்சனையின் அடித்தளத்தைக் கண்டு அதை உடைத்தெறிய முடியும்.

அப்படியானால் ஈழ மாணவர்களின் பிரச்சனைகள் தீர்வதற்கு வழி என்ன! என ஆயும்போது 'முதலாளித்துவ சோவனிச அரசு இச்சமுதாயத்தில் நிலவும் வரை இப்பிரச்சனைகள் மாறி மாறி தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கும். எனவே அவற்றை அடியோடு உடைய புதிய சமத்துவ சமதர்ம சமுதாய மொன்றை உருவாக்குவதற்குரிய வழியிலும் இம் மாணவர்களின் சிந்தனை வளரட்டும்.

உங்கள் ஆக்கங்களை 'தர்க்கீகம்' வரவேற்கின்றது. அதே வேளையில் தர்க்கீகத்தை நங்கள் திறமையுடன் செய்யலாம், அதன்மூலம் 'தர்க்கீகம்' மேலும் தன்னை செழுமைப்படுத்திக் கொள்ளும், உங்கள் ஆக்கங்கள் உங்கள் சமூக நிலையை எடுத்துரைப்பவையாகவும் சமூக மாற்றத்தை கோருபவையாகவும் அமையட்டும்.

“தர்க்கீகம்”
த. பெ. எண்: 103, யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ் மாநாட்டின் பிரதிபலிப்பும் பிரதமரின் யாழ் வருகையும்

ஈழவர்களின் தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழியை, அதன் வளர்ச்சிபற்றி ஆய்வு செய்திட உலகில் வாழுகின்ற தமிழ் பேசும் மக்களும், அறிஞர்களும் ஒன்றுகூடி இரண்டு வருடங்களுக்குமுன் நடாத்தப்பட்ட வேண்டிய தமிழாராச்சி மகாநாட்டை இரண்டு வருடங்களின் பின்னால், தமிழ் மொழியின் பண்டைய வரலாற்றினையுடைய மதுரை மாநகரில் தமிழ் மகாநாடாக மிகவும் கோலாகலமாகவும், கலகலப்பாகவும் நடாத்தி முடித்துள்ளனர்.

இம் மாநாடு இந்தியாவில் வாழுகின்ற தமிழ்ப் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரை அரசியல் சார்பற்றதாக இருந்தாலும், இலங்கைவாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரை இம்மாநாடு அரசியல் களமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது தெட்டத்தெளிவான உண்மை.

மாநாட்டின் கடைசி நாளில் இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி கலந்துகொண்டு பேசுகையில், தமிழர்களுடைய மேம்பாட்டையும், அவர்களது மொழியின் வளர்ச்சியையும் போற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தி மொழி தமிழக மக்களிடம் திணிக்கப்படமாட்டாது என தெரிவித்தபோது தமிழக மக்களுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் சாந்தத்தைக் கொடுத்தது. 1974ஆம் ஆண்டு தைமாதத்தில் ஈழத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது தமிழாராச்சி மாநாடு பத்துப்பேரைப் பலிகொண்டு அல்லோல கல்லோலமாக நிறைவேறியதை யாவரும் மறக்கவும் முடியாது, மறைக்கவும் முடியாது, அம்மாநாட்டில் சிங்கள இனவெறியர்களால் பலியாகியவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தாதது இம்மாநாடு அரசியல் சார்பற்றது என எவ்வளவுதான் அடித்துக் கூறினாலும் ஈழவர்களைப் பொறுத்தவரை இது அரசியல் சார்புள்ளதாகவே இடம் பெற்றது என்பதே உண்மை.

மாநாட்டின் முடிவு

இம்மாநாட்டில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிபற்றிமுழுமையான ஆய்வோ அல்லது அம்மொழியைப் பேசுகின்ற மக்களின் சமுதாய மேம்பாட்டைப்பற்றிய ஆய்வோ இடம் பெறவில்லை என்பதே அறிஞர்கள் பலரின் கருத்தாகும். இதற்குப் பதிலாக இருபத்தைந்து லட்சம் மக்கள் கண்டு பிரவாகிக்கக் களியாட்டங்களிலும், தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பரம்பரைச் சொத்தான பண்டைய பாரம்பரியம் பற்றி பேசுவதிலுமே கூடுதலாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தது.

இம்மாநாட்டின்போது சலசலப்பை ஏற்படுத்தியிருந்த தமிழக முதல்வர் எம். ஜி. ஆரின் குறுக்கீடு பற்றியதல்ல இங்கு பிரச்சனை. பிரச்சனை என்னவெனில், இலங்கைவாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்களாகிய ஈழவர்களின் பிரச்சனை கூர்மையடைந்துள்ள இவ்வேளையில், அதன் எழுச்சியைத் தகர்த்தெறிய ஸ்ரீலங்காவின் இனவெறி அரசு நடாத்திவரும் திட்டமிட்ட சூழ்ச்சிகளில் தமிழ் மாநாட்டையும் பயன்படுத்தியுள்ளது என்பது அப்பட்டமான உண்மை.

ஈழவர்களின் பிரச்சனை

ஈழவர்களின் விடுதலை உணர்வு பிரளயமாகி வரும் இவ்வேளையில், வெளிநாடுகளில் வாழுகின்ற இலங்கை தமிழ்ப் பேசும் மக்களும் இவ்வுணர்வின்பால் உந்தப்பட்டு, வெளிநாடுகளில் வாழுகின்ற ஏனைய மக்களுக்கு இப்பிரச்சனைகள் பற்றித் தெளிவாக்கி, உலகநாடுகள் மத்தியில் ஈழவர்களின் பிரச்சனைகளை நன்கறியச் செய்துள்ள வேளையில், அதன் தாக்கத்தை இலண்டனில் தங்கியிருந்த இலங்கைப் பிரதமர் பிரேமதாசாவினால் நன்குணர முடிந்தது. பிரதமர் பிரேமதாசா வெளிநாட்டுப் பயணத்தை மேற்கொண்டபோது இலண்டனில் தங்கியிருந்த வேளையில் அங்கு நடைபெற்ற வைபவங்களில் கலந்துகொள்ளுகையில் பிரதமரின் வருகையை எதிர்ந்து ஆர்ப்பாட்டங்களும், ஊர்வலங்களும் சர்வதேசப் பத்திரிகையாளர்களையும், அரசியல் பிரமுகர்களையும் கவரும் வண்ணம் நடைபெற்றது. நாடு திரும்பிய பிரதமர் இதுபற்றி பாராளுமன்றத்தில் பிரஸ்தாபிக்கையில், இருபத்திநான்கு மணிநேரமும் தூங்காமல் ஒரு குழு இலங்கை அரசுக்கெதிராக வெளிநாடுகளில் தீவிரப் பிரச்சாரம் செய்துவருகிற தென்றும், அவர்கள் அங்கு பணம் வசூலித்து இங்குள்ளவர்களுக்கு உதவியளிப்பதாகவும் தெரிவித்த அவர், அதன் தாக்கத்தை வெளிநாட்டுச் சுற்றுப்பயணத்தின் போது தான் உணர்ந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தார். இத்துடன் அல்லாமல் ஜேர்மனியில் நடைபெற்ற ஊர்வலம், மசாசூசெட்டில் நடைபெற்ற பிரகடனம், மற்றும் மேற்கத்தைய நாடுகளின் பத்திரிகைகளில் குறிப்பாக இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் ஸ்ரீலங்கா சிங்கள சோவனிசத்தின் இனரீதியில் அமைந்த கொள்கையையும் அதன் இனவாதத்தையும் வெளிப்படுத்தும்வகையில் அமைந்த பத்திரிகைக் கட்டுரைகளின் மூலம், இலங்கை அரசுக்கெதிராகப் புலம்பெயர்ந்தவர்களால், இன்றைய அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான வெளிநாட்டு மூலதனத்தை முதலீடு செய்வதற்கு அந்நாடுகள் தயங்கின, **எதிர்ப் பரச்சாரம்** எனவே இலங்கையில் அந்நிய நாடுகள் மூலதனமிடுவதை ஊக்குவித்து அதை விரைவுபடுத்துவதற்காக இங்கு எழுந்துள்ள ஈழவர்களின் உன்னத விடுதலை வேட்கையை அடக்குவதற்கு வெளிநாடுகளில் எழுந்துள்ள பிரச்சாரச் சூழ்நிலைக்கெதிராக ஸ்ரீலங்கா அரசு எடுத்துவரும் திட்டமிட்ட நடவடிக்கையின் படலத்தில் தமிழ் மாநாடும் இடம்பெற்றுள்ளது. இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் எழுந்துள்ள தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் பிரச்சனை பற்றிய எழுச்சியினை மூடி மறைப்பதற்காக, இலங்கைத் தமிழர்களுக்குச் சட்டரீதியாகச் சகல உரிமைகளும் வழங்கப்பட்டு விட்டன வென்றும், அவர்கள் இப்போது எவ்வித பிரச்சனைகளும் வாய்க்கின்றனவென்றும், வெளிநாடுகளில் பிரச்சாரம் செய்துவரும் அரசு மதுரை மாநாட்டிலும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது என்பது பட்டவர்த்தனம்.

தமிழ் மொழியின் பழம்பெருமை வாய்ந்த மதுரை மாநகரில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் ஈழவர்களின் பிரச்சனை பிரதிபலிக்கக்கூடாதென எண்ணிய ஸ்ரீலங்கா அரசு அதனை முறியடிக்கும் நோக்கமாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசுடன் இணைந்த முக்கிய தமிழ் பேசும் பிரமுகர்களான செல்வையா இராசதுரை, செளமியமூர்த்தி தொண்டைமான் ஆகியோர் உட்பட ரங்கநாயகி பத்மநாதன், சபாநாயகர் பாக்கீர் மாக்கார் ஆகியோரை ஸ்ரீலங்கா அரசின் சார்பில் மாநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இலங்கைத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் இன்றைய தலைவர்களான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்கள், இலங்கையில் வாழும் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் இன்றும் சிங்கள அரசின் அடக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாகியவண்ணமே உள்ளனர் என்றும் சட்டரீதியாக உரிமைகள் வழங்கப்பட்டபோதிலும், அங்கு நடைமுறையில் சாத்தியமற்றே காணப்படுகின்றன என மாநாட்டில் எடுத்துக் கூறியபோது, அதனை எதிர்த்து, தற்போது அங்கு பிரச்சனைகள் எதுவுமில்லை என்றும், அங்கு வாழும் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்குச் சகல உரிமைகளும் வழங்கப்பட்டு அவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அரசு நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன

பில் சென்ற பிரமுகர்கள் மாநாட்டு மேலடிகளில் பொய்ப்பிரசாரம் செய்தீனர், **உள முரண்பாடுகள்** இந்நிலை தோன்றுவதற்குரிய அடிப்படைக் காரணத்தை நாம் ஆராயவேண்டியுள்ளது. அதாவது தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவைப் பெற்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைமைப் பீடத்துள் நிலவிய உள் முரண்பாடுகள் அதாவது தலைமையின் உள் முரண்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முக்கிய தலைவர்களான இராசதுரை, தொண்டைமான் போன்றோரைத் தமது பக்கம் இழுப்பதற்குச் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசுக்கு சாதகமாக தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைமையும் உடந்தையாய் இருந்தமை மறுக்கமுடியாது.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைமையின் உள்முரண்பாடுகளினால் இராசதுரை, தொண்டைமான் போன்றோரை எதிரணிக்குத் தள்ளிய பின்னரும், இன்று ஸ்ரீலங்கா பிரதமர் பிரேமதாசாவின் வடபகுதி விஜயத்திலிருந்து உடுப்பிட்டி எம். பி. இராசலிங்கமும் கூட்டணியின் உள் முரண்பாடுகளினால் தவறிப்போகும் சூழ்நிலை எழுந்துள்ளதைக் காணலாம்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைமைப் பீடம் சரிநான முறையில் உள் முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கத் தவறியமையினால் இன்று பல எதிர்ப்புச் சூழ்நிலைகள் உருவாக வழிவகுத்துக் கொடுத்துள்ளது. அதாவது நடந்துமுடிந்த தமிழ் மாநாட்டில், "தமிழீழக் கோரிக்கை"யின் உள் முரண்பாடுகளையும் அந்தக் கோட்பாட்டின் வர்க்க சார்புத் தன்மையையும் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ தமிழக முதல்வர் எம். ஜி. ஆர். சுட்டிக்காட்டி இருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இவ்வுள் முரண்பாடுகளை வைத்துத் தான் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் சுதந்திரமாக வாழுகின்றார்கள் என பிரச்சாரம் செய்வதற்கு அரசுக்கு உதவியாக இருக்கின்றது.

பேலி உணர்வு

வெளிநாடுகளில் வாழுகின்ற தமிழ்ப் பேசும் பிதற்றற்காரர்கள் தமிழ் மாநாட்டை ஒரு களமாகப் பயன்படுத்தி அதன் மூலம் ஈழத்தமிழர்களின் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகாணலாம் எனப் போட்ட தப்புக் கணக்கில் பின் தோல்வியைக் கண்டார்கள் என்பது வெளிப்படையானது. அதிலும் ஈழவர்களுடைய பிரச்சனையில் தமிழகம் தலையிடும் எனப் பிரமைபிடித்துப் பிதற்றித் திரிந்த சில பிரபல பிரமுகர்களுக்கு இம்மாநாடு பலத்த

அடியைக் கொடுத்துள்ளது என்பது உண்மை. இதிலிருந்து நாம் ஒன்றைப் பிந்துகொள்ள வேண்டும். அதாவது வெளிநாடுகளில் வாழுகின்ற தமிழ்ப் பேசும் மக்களால் அதிலும் முக்கியமாக தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களால்தான் ஈழவர் போராட்டத்திற்கு உதவியளிக்க முடியும் என்ற பிரமையில் வாழுகின்றவர்களுக்கு யாழ்ப்பாண எம். பி. திரு. வெ. யோகேஸ்வரன் கிராம யாத்திரையின்போது கூறியது போல், வெளிநாடுகளில் உள்ளவர்களால் ஈழத் தமிழர்களின் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட முடியாது என்பதற்கு இது ஒரு படிப்பிணையாகும்.

ஸ்ரீலங்கா அரசின் சோவனிச சூழ்ச்சிகளில், நடந்து முடிந்த தமிழ் மாநாடும், அம்மாநாடு முடிந்தபின் பிரதமரின் யாழ்ப்பாண வருகையும் ஒன்று இணைக்கப்பட்ட நிலைமை. அதாவது மாநாட்டின் மூலம் இலங்கை வாழ் தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்குப் பிரச்சனைகளில்லை எனப் பறைசாற்றுவதில் கண்ட அரசு அதனை மேலும் உறுதிப்படுத்தி உலகநாடுகளுக்குக் கண்கட்டு வித்தைகாட்ட ஸ்ரீலங்காப் பிரதமர் பிரேமதாசா வடபகுதி விஜயத்தை மேற்கொண்டார். கடந்த காலங்களில் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் அடிப்படையான பிரச்சனைகளைப் பிரதிபலிக்கக் கூடியதான ஓர் எழுச்சி எழுப்பாவிட்டாலும் கூட, ஏதோ ஒரு வர்க்க நலன்சார்ந்த பிரச்சனைகளைப் பிரதிபலித்து எழுந்த எழுச்சிகளை அரசு கட்டுப்படுத்தப் பல தந்திரோபாயங்களைக் கையாள முனைந்தது. இதனாலேதான் ஒரு சாராரின் பிரச்சனைகளை மையமாக வைத்து எழுந்த எழுச்சி வடமாகாணத்தில் அதுவும் யாழ்ப்பாணப் பகுதிகளில் கூடுதலாகத் தொனித்தது, இதன் நிமித்தமே அரசும் யாழ்ப்பாணப் பகுதியைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்து விட்டால் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் பிரச்சனை அடங்கிவிடும் என தப்புக் கணக்குப் போட்டுச் செய்ப்பட்டது, இத் தப்புக் கணக்கை நிறைவேற்றவே ஸ்ரீலங்கா அரசின் தலைமைப் பீடமான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்குப் படையெடுத்தனர்.

தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் வாழும் ஈழப் பிரதேசங்களின் ஒருபகுதியான மலையகத்தின் பாராளுமன்றப் பிரதிதி செளமியமூர்த்தி தொண்டைமானை தமது பக்கம் இழுத்து அமைச்சர் பதவி வழங்கியும், மறுபகுதியான மட்டக்களப்பின் பிரதிதி செல்வையா இராசதுரையை தமது பக்கம் இழுத்து அமைச்சர் பதவி வழங்கியும், ஈழத்தின் இவ்விரண்டு பகுதிகளையும் சேர்ந்த தமிழ் பேசும் மக்களைத் தமது பக்கம் திருப்பிவிட்டோம் என்ற களிப்பில் மறுகட்டமான வடபகுதியை நோக்கிப் படையெடுக்க முற்பட்டனர். ஈழவர்களின் பிரச்சனை எத்தகையது என்பதைத் தெளிவாக உணர மறந்த அரசினர் வடபகுதி மக்களைத் தமது பக்கம் திருப்பிவிட எவ்வளவோ முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். (தொடர்ச்சி 7-ம் பக்கம்)

“கூட்டத்தில் கூடிநின்று, கூடிப் பிதற்றலல் லால் நாட்டத்திற் கொள்ளாரடி” என்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாரதி பாடியபோது, அக் காலகட்டத்துக் கூக்குரலையே சாடுகிறான் என்பது தெளிவு. இல்லாவிட்டால் “செந்தமிழ் நாடெனும் போதிலே இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே-நம் தந்தையர் நாடெனும் போதிலே ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே” என்ற அவன் இறுமாப்பும், இதய மூச்சும் வெறும் பெருமூச்சாகியிருக்குமா? இந்திய துணைக்கண்டத்தின் சுதந்திர பிரசவகாலத்தில், ஒரு பாகிஸ்தான் பங்கு போடப்பட்டிருக்குமாயின் யதார்த்தமற்ற ரீதியிலும் கூட இந்தியாவில் ஒரு தனித் தமிழ்நாடு அமைந்திருக்கக் கூடிய சாத்தியச் சூழ்நிலை இருந்தது என்பதைத் தர்க்கிக வாதிக்கும் ஒப்புக் கொள்வர். ஆனால் அதை ஆக்கபூர்வமாகவதற்கான தமிழ்த்தலைவர்கள் அப்போது இருந்ததில்லை. தமிழ்ப்பற்றும், சுதந்திரதாகமும், விடுதலை வேட்கையும் கொண்ட பாரதி, வீரசிவா, வ. உ. சி. போன்றவர்கள் இருந்தார்களே அன்றி ஜின்னா போன்ற தலைவர்கள் இருந்ததில்லை. பதிலுக்கு இராஜாஜி போன்ற தேசிய அரசியல் சாணக்கியர்களும், பாரதி இந்தியாவின் காந்தி, நேரு போன்ற தலைவர்களும் தான் இருந்தார்கள். அப்போது அண்ணா போன்ற தலைவர்கள் கூட உருவாகவில்லை. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் “பாரதி மாதா” என்ற பரந்த நோக்கு விஸ்தீரணத்திற்கு வித்திட்டு “திராவிடத்தாய்” என்ற தமிழர் தம் அபிலாசைக்குச் சாவுமணி அடிக் கப்பட்டது. அக்காலகட்டத்தில்தான் சொற்பொரு கதைகளும் “அம்மாமி” எழுத்துக்களும் பொழுதுபோக்குப் படைப்புக்களும் உருவாகின. இதை எல்லாம் தடுத்த பெருமை பெரியாருக்கும், அண்ணாவுக்கும், ஏன் ம.பெ.சி. வி.க. மறைமலை அடிகள் ஆகியோர்க்கும் உரியது. அதே போல் அதே காலகட்டத்து முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களான புதுமைப்பித்தன், கு. ப. ராஜகோபாலன் போன்ற மணிக்கொடி பரம்பரைக்கும் உரியது. இவர்களது எழுத்து வேகம், சிந்தனை வேட்கை ஈழத்திலும் தாக்குப் பிடித்ததை பார்க்கலாம். அதன் பிரதிபிம்பமாக உருவானவர்களே முன்னாள் சுதந்திரன் ஆசிரியர் எஸ்.டி. சிவநாயகம், இராசதுரை, அமிர்தலிங்கம் போன்ற மொழிவாரி இனப்பற்றுக் கொண்டோரும், மற்றும் மறைந்த அ.ந. சுந்தராமி, இலங்கையர்கோன் போன்ற மொழிவாரி அடிப்படையில் சமூக-அரசியல் மாற்றத்தை நாடியவர்களும். இங்கு இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு இனத்தின்-சமுதாயத்தின் மேல்மட்டத்து அல்லது அடிமட்டத்து அபிலாசைகளை, எண்ணக்கோட்பாடுகளைப் பிரதிபலித்து, சிந்தனையாளர்கள், முன்னோடிகள் உருவாகி ஆக்கபூர்வமான வேலைகளைக் கவனிக்கும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்பதே. அத்தோடு அவர்கள் ஈடுபாடு எல்லாம் அவர்கள் தம் தத்தமது வர்க்க நலன் சார்ந்த அடிப்படையிலானது என்பதை இயங்கியல் ரீதியில் ஆய்வுபவர்கள் புரிவார்கள். இவர்கள் தம் அபிலாசையடிப்படையிலான எண்ண ஓட்டத்தின் எல்லையையும், செயற்பாட்டையும் காலரீதியிலான சரித்திரம் தான் எடைபோடும். அந்த எடையின்படி இலங்கையின் சுதந்திரகால கட்டத்தில் முன்வைத்த ஐம்பதுக்கைம்பது கோரிக்கை முதல்-ஈழப் பிரகடனம் வரை நம் மக்களின் கோரிக்கை யாவும் வெறுங் கூக்குரலாகவே இருந்து வந்துள்ளன என்பது வெளிப்படை. இதனாலேயே “ஈழக் கோரிக்கையும்” வெறும் கூக்குரல்தானே எனக் கேட்க முற்பட்டோம்.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் நம்மவர்கள் முன்வைத்த கோரிக்கைக்குரிய பின்னணியை இயங்கியல் ரீதியில் புரிந்து கொண்டால்தான் அக் கோரிக்கைகளின் எதிர்காலத்தைப்பற்றி எவ்வு முடியும். இந்த வகையில் ஈழக் கோரிக்கையின் பின்னணியைப் பார்க்க வேண்டியது முக்கியமாகிறது. ஆறுமுகநாவலர், விபுலானந்த அடிகள் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் போன்றோரின் சமய மேம்பாட்டு சிந்தனை நாடிய மையமாகக் கொண்ட அரசியல் கோட்பாடுகளை சேர். பொன் அருணாசலம் முதல் ஜி. ஜி. பொன்னம் பலம் வரையிலான முன்வைத்த அரசியல் கோரிக்கைகள்.

அவர்கள் தம் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்க நலனையும், அதன் மகுடமான சமய சம்பிரதாயத்தைப் பேணக்கூடிய விதத்தில் அரசியல் கோரிக்கைகளை நிர்மாணித்தார்கள். இது சர்வஜன சமூகப் பிரதிநிதித்துவம் எனக் கருவெடுத்து ஐம்பதுக்கைம்பது என உருவெடுத்துப் பின் முடமானது. பின் பண்டிதர்கள் முதல் பாமரர்கள் வரையில் இனையோடிய மேலெழுந்தவாரியான அபிலாசையைப் பிரதிபலித்து நடைசர் ஐயர் முதல் ஆசிரியர் எஸ்.டி.சிவநாயகம் வரை எழுதிய எழுத்துக்கள் ஒற்றையாட்சி ஒவ்வாது எனப் புகட்டி சமஷ்டிக்குட்பட்ட தமிழ்நாட்டின் சாலச்சிறந்தது என்ற அடிப்படையிலான அரசியல் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தவர்கள் தந்தை செல்வா, தலைவர் வன்னிய சிங்கம், தளபதி அமிர்தலிங்கம் மற்றும் இராசதுரை, இராசமாணிக்கம், மௌலானா போன்றோர். இதன் பின்தான் ஈழக்கோரிக்கை பிரகடனமானது. இதன் பின்னணியைப் பார்க்கும் போது, ஈழக் கோரிக்கை பண்ணுகத்தில் பிரகடனமாவதற்கு முன் மக்கள் மத்தியில் பரவலான தனிநாட்டுச் சிந்தனைப்பாடு இருந்ததில்லை எனக் கூறலாம். ஏன்! ஆவரங்கால் மாநாட்டுக்கு முன்னமும் அப்படியே! இனங் கண்டு கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு ஊறிவிட்ட இனப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் இழையோடியதென்றே அவர்களிடம் நாட்டுப்பற்று. தனிநாட்டுப்பற்று உறைவிடம் கொள்ளவில்லை. இதனால்தான் தமிழ்ப்பேசும் விவசாயிகளின் சொத்தான அல்லல், அம்பாறை பறிபோகும் போதும், பாமர மக்கள் பாதிக்கப்பட்டபோதும் ஈழக்கோரிக்கை எழவில்லை எனக் கூறுகிறோம். ஏன் நம் இனத்தின் முதுகெலும்பான மலையக மக்களின் அதுவும் தமிழ் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் உரிமையும், உடமையும் பறிபோனபோது ஈழக்கோரிக்கை எழவில்லை. இவைகள்தான் போகட்டும், குடாநாட்டுப் பொருளாதாரத்தின் உயிர் நாடியான புகையிலையின் மலையாள ஏற்றுமதி 1950-ம் ஆண்டு தடைப்பட்டபோது ஈழக்கோரிக்கை எழவில்லை. ஏன் அவ்வப்போது அப்புகையிலைச் சுறுட்டுத் தொழிலாளர்களின் ஜீவனம் பாதிக்கப்பட்டபோதும் ஈழக்கோரிக்கை எழவில்லை. ஏன் இலங்கை அரசாங்கத்தின் தமிழ் எழுதுவினைஞர்களின் ஜீவனப்பாடு பாதிக்கப்பட்டபோதும் ஈழக்கோரிக்கை எழவில்லை! ஆகவே இங்கு ஈழக்கோரிக்கையை எழுப்பியவர்கள் யார் எனக்கேட்க வேண்டியதும், பதிலளிக்க வேண்டியதும் தர்க்கிகமே!

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலம்தொட்டு சிங்கள இனவெறி கொண்டோரின் திட்டமிட்ட ‘இன ஒடுக்கல்’ கொள்கையால் பாதிக்கப்பட்டுவந்த தமிழ் இனத்தின் இறுதிக்காவலர்களான இளைஞர்களாலும் மாணவர்களாலும் ஈழக்கோரிக்கையை முதலில் எழுப்பினார்கள். பாடசாலை மாணவர்கள் “தரப்படுத்தலினால்” பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாதபோதும், படித்த மாணவர்கள் தம்நிறைமைக் கேற்ப வேலை பெற முடியாதபோதும், தத்தமது நடுத்தரவர்க்கப் பிரச்சனைகளைத் தமது இனத்தின் பிரச்சனையாகக் கருதினார்களேயன்றி அப்பிரச்சனையை இலங்கையின் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சனையாகக் கருதவில்லை என்பது உண்மை. ஆனாலும் ஒரு இனத்தின் ‘எதிர்காலம்’ அந்த இனத்தின் மொழியையும், மொழியோடிணைந்த சமூக பொருளியல் வளர்ச்சியிலேயே தங்கியுள்ளது என்ற அடிப்படையில் மொழிவாரி ரீதியில் படிப்படியாகத் தமிழ் பாட்டாளி முதல் பாமரர் வரை, பின் தமிழ் இனத்தின் இறுதிக் காவலர்களாகிய தமிழ் மாணவர்களும், இளைஞர்களும் பாதிக்கப்பட்டபோது அவர்கள் தம் இனத்தின்

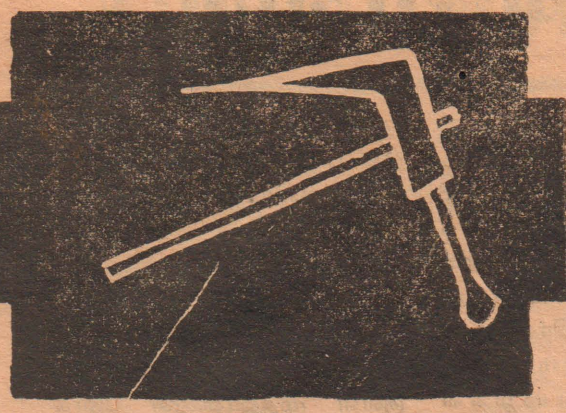
ஈழவர் தர்க்கை...

உரிமைகளைப் பேணத் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை எழுப்பியது நியாயமும் தர்க்கிகமும்! ஆனால் அவர்கள் தம் கோரிக்கை உடமைப் பார்ட்டு ரீதியில் உருவெடுக்காமல், வெறும் நடுத்தர வர்க்க இளைஞர்களின் உள்ளக் குமுறலாகவே வெடித்தெழும்பியது. ஆட்சியாளர்களின் அநீதியைத் தட்டிக்கேட்க முடியாத தமிழர் தலைமைப் பீடத்தாலும், அந்த அநீதிகளால் தத்தனித்த தமிழ் இளைஞர்களும், மாணவர்களும் தமது எதிர்காலத்தை நிர்ணயிப்பதன்மூலம் தமது இனத்தின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்க முனைந்தது நியாயமே! இதன் பிரதிபலிப்பே-மாணவர் பேரவை-இளைஞர் பேரவைகாலமும் அந்தக்காலக் கட்டத்தில் எழுப்பப்பட்ட ஈழக் குரலும்.

தமிழ் இளைஞர்களினதும், மாணவர்களினதும் ஈழக் குமுறலுக்கு அப்போதைய அரசியல் பின்னணிக் காரணத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் மேற்கு பாகிஸ்தானின் பொருளாதாரக் கெடுபிடிக்களிலிருந்து மீள்பட்டுத், தமக்கென ஒரு ‘வங்காள தேசம்’ என்ற தேசிய அமைப்பை உருவாக்கிய கிழக்குப் பாகிஸ்தான் மக்களின் அரசியல் போராட்ட வரலாறு, இலங்கை வாழ் தமிழ் இளைஞர்களையும், மாணவர்களையும் மட்டுமன்றி தமிழர்களின் அரசியல் காவலர்களாகிய ஜனநாயக அரசியல் வாதிக்களுக்கும் உற்சாகமூட்டியது. இருந்தும் தமிழ் இளைஞர்கள்-முக்கியமாக மாணவர்கள் ஈழக்குரல் கொடுத்தமைக்கு மற்றுமொரு காரணத்தை உணர வேண்டும்.

1965-ம் ஆண்டு முதல் உலக ரீதியில் இளைஞர்களையும், மாணவர்களையும் கவரக்கூடிய விதத்தில் சினாவில் கலாச்சாரப் புரட்சி (Cultural Revolution) ஏற்பட்டது. இதன் தாக்கம் உலக மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஏற்பட்டது. பாரிஸ், கலிபோர்னியா, டோக்கியோ, புதுதில்லி போன்ற தலைநகரங்களில் 1968-ம் ஆண்டு மாணவர்கள் ஏற்படுத்திய ஆர்ப்பாட்டங்கள் இதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு. இதற்கு இலங்கையிலுள்ள இளைஞர்கள் முக்கியமாகத் தமிழ் இளைஞர்கள் விதிவிலக்காக வில்லை. இந்தக் காலக்கட்டத்தில் தான் ஈழக் குமுறலும் தலை எடுத்தது. குமுறல் வெடித்துக் கிளம்பும் போது கூக்குரலாக மாறி மக்கள் மத்தியில் பரபரப்பூட்டுவது நியதி வெறும் பரபரப்பு (Spontaneity) ரீதியில் மக்கள் அபிலாசையைப் பெற்று அரசியல் காவலர்களான ஜனநாயகவாதிகள் இந்த மக்கள் பரபரப்பைக் கண்டு பாராமுகமாக இருந்திருக்க முடியாது. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் ஆவரங்கால் மாநாடும், அக்காலகட்டத்துக் கருத்தரங்கங்களும் இடம்பெற்றன.

இங்கு மற்றுமொரு அரசியல் தார்ப்பரிய உண்மையை உணர வேண்டும். அதாவது மக்கள் மத்தியிலோ, அல்லது அம்மக்களின் ஒருசாராரின் - அது பாட்டாளி வர்க்கமாயினும் சரி, அல்லது பாமரராயினும் சரி, இல்லல் நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடமாயினும், அல்லது அம்மக்கள் சமுதாயத்தின் இளைஞர் உகாபத்தினராயினும் சரி அவர்கள் மத்தியில் எழக்கூடிய எண்ண ஓட்டங்களையும், அபிலாசைகளையும் உயிர்நாடியாக வைத்தே அரசியல் கோரிக்கைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. இந்த வகையில் நடுத்தர வர்க்க சிந்தனையுடைய இளைஞர்களின் எண்ணங்களையும், அபிலாசைகளையும் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் ஈழக்கோரிக்கைக்கு நடுத்தர வர்க்க அரசியல் வாதிக்களினங்கியது அரசியல் ராஜ தந்திரமே! அதன் பரிணாமமே பண்ணாகப் பிரகடனம். அதன் பொறுப்பாளிகளில் இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் ஒற்றை ஆட்சி ஒவ்வாது என்பதால் நியாயமான

இருந்தும் கடந்த ஆய்வில் கூறியதுபோல் ஒரு இனத்தின் அடித்தள வர்க்கத்து மக்கள் பாதிக்கப்பட்டபோது குரல் எழுப்பாத அவ்வினத்தின் மேல்மட்டத்தினரும் முன்னோடிகளும் தமக்கும், தம்மவர் சலுகைகளுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படும்போது குரலும் கூக்குரலும் எழுப்புவது இயங்கியல் நியதி. ஆனால் இந்தக் கூக்குரலை இயங்கியல் ரீதியில் இதர சாராரின் ஏகோபித்த குரலாகவும் குறிக்கோளாகவும், இலட்சியமாகவும் முழுமை பெறச் செய்ய வேண்டியது தர்க்கிக வாதிக்கினுடைய கடமை. ஏனெனில் தத்துவ வித்தகனின் கருத்துப்படி ஒரு சமுதாயத்தின் அல்லது இனத்தின் விமோசனப் போராட்டத்தின் கூர்மைக்கட்டத்தில் அப்போராட்டத்தின் அச்சாணியான பாட்டாளிவர்க்கத்துடன் நடுத்தர வர்க்கத்தவர்கள் இணைவார்கள் என்பதனாலேயே! ஆகவே இன்று உருவாகியுள்ள ஈழக் கோரிக்கையின் குறிக்கோளுக்குரிய இலட்சிய சூழ்நிலைகளை (objective conditions) ஆதாரமாக வைத்து அதற்கு அடித்தள சூழ்நிலைகளை (subjective conditions) முழுமை பெறச் செய்ய வேண்டும் அத்தகைய அடித்தள சூழ்நிலைகள் ஈழத்தில் இன்று உருவாகிவருவதை அவதானிக்கலாம். இதுகாலவரை மலையகத்

தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி அல்லலிலும், கந்தளாயிலும், அம்பாறையிலும் விவசாயிகள் தமது நிலச் சொத்தை இழந்தது மட்டுமன்றி எழுதுவினைஞர்கள் தமது சம்பள உயர்வை இழந்தது மட்டுமன்றி, மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பு வாய்ப்பை இழந்தது மட்டுமன்றி இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பை இழந்தது மட்டுமன்றி நம் இனத்தின் ஏனைய சாராரும் இன்றைய ஸ்ரீலங்கா அரசின் பொருளாதாரக்கொள்கையினால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றார்கள் என்பது பட்டவர்த்தனம். அந்தப் பாதிப்புக்களை இயங்கியல் ரீதியில் ஆய்ந்து மக்கள் உணரக் கூடிய விதத்தில் எடுத்துக் கூறுவதன் மூலம் தான் அடித்தளக் காரணங்களும், சூழ்நிலைகளும் அம்பலமாகும். இந்தக் கைங்கரியம் தர்க்கிகவாதிகளின் தலையாய கடமை. இதையே புரட்சிப் புரவலனும் வற்புறுத்துகின்றான். அவ்விதம் நம் இனத்தின் ஒவ்வொரு சாராரின் பாதிப்புக்களுக்கான காரணங்களை அவர்கள் உணரும்போது தான் மக்கள் போராட்ட அணியின் அச்சாணியான பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் சகலரும் இணைவர். அப்போதுதான் மக்கள் போராட்டத்திற்கான அணிவகுப்பு ஆரம்பமாகும்.

முறையில் சமஷ்டிக்குட்பட்ட தமிழாராட்சிகோரிய தமிழரசுக் கட்சியினரும், பண்ணைகத்தில் உருவான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்குக்குத்துவிளக்கேற்றியதும் அரசியல் சூட்சுமமே. அதன் காரணமோ என்னவோ இல்லை அவர்கள் தம் உள்ளாந்தர உண்மைப்பாட்டை எடுத்துக் காட்டவோ என்னவோ, தமிழ் ஈழக்கோரிக்கையைப் பிரகடனம் செய்த விடுதலைக் கூட்டணியினர் இன்று மாவட்ட சபையின் மகோன்னதம் பற்றிப் பறைசாற்றுவது. ஆனால் மாவட்ட சபை பற்றியதல்ல இன்றைய பிரச்சனை. இதனாலேயே இன்று எழுந்துள்ள கேள்வி மாவட்ட சபை மசோதா பற்றியதல்ல— இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் எதிர்காலம் பற்றியது— ஈழக்கோரிக்கை பற்றியது எனக் கூற முற்பட்டோம். அதன்படி ஈழக்கோரிக்கையின் முரண்பாடுகளைப் பார்க்க முனைந்தோம்.

ஈழக் கோரிக்கையைத் தேசிய ஜனநாயக அரசியல் ரீதியில் இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் 1977-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் முன்வைத்தாலும், அதன் அச்சாணியான பொறுப்பாளிகளும், காவலர்களும் ஜனநாயக அரசியல்வாதிகளான கூட்டணியினரே. ஆனால் இந்தக் கூட்டணி அங்குராப்பண்படுத்தப்பட்டபோது அதன்மேல்மட்டத்து ஒட்டு மொத்தமான ஓரணியில் இலங்கைத் தமிழர்களின் ஒரு அங்கமான இஸ்லாமியத் தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவம் அணி சேர்க்கப்படவில்லை. இவர்கள் தமிழர்கள் இல்லையா? என நாம் கேட்க முனையும்போது “தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையின்” மற்றுமொரு முரண்பாடு தெளிவாகிறது. இலங்கைவாழ் தமிழ் பேசும் மக்களின் மேல்மட்டத்துப் பிரதிநிதிகள் ஜனநாயக ரீதியில் வாக்களித்த வடகிழக்கு மக்களின் வாக்கைப் பெற்று 1956ல் தந்தை செல்வா, தலைவர் வன்னியசிங்கம், கல்முனை காரியப்பர், பொத்துவில் முஸ்தாபா ஆகிய மூவரையும் இணைத்து சமஷ்டிக்குட்பட்ட தமிழரசு கோரமுடியுமானால் அடித்தளவர்க்கத்துத்தமிழ் பேசும் மக்கள் சாதிரியான வேறுபாடின்றி இலட்சிய ரீதியில் இணைந்து சுயநிர்ணயம் பெற முடியுமா? என்ன? அந்த இலட்சியக் கோரிக்கையே ஈழம். அதைக் கோருபவர்களே ஈழவர்கள். இவர்கள் பேசும் மொழியே தமிழ். இந்த முழுமையான ஈழக் கோரிக்கைக்கும், தமிழ் ஈழக் கோரிக்கைக்கும் இமாலய மாறுபாடுகள் உண்டு இந்த முரண்பாட்டைப் புரியவைக்கவோ என்னவோ தமிழ் ஈழக் கோரிக்கைக்கு வக்காலத்துச் செய்யும் அரசியல் விற்பனர்கள், கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் இஸ்லாமியத் தமிழர்கள் “இஸ்லாமிய ஈழம்” கோரலாம் எனப்பகிரங்கமாகப் பறை சாற்றுகின்றார்கள்! அப்படிப் பகரும்போது இலங்கைவாழ் தமிழர்கள் வாழும் வடக்கு-கிழக்கு-மலையக பகுதிகளைப் பார்த்து-புள்ளி விபரப்படி இது சாத்தியமா என சிந்தித்தார்கள்? எனக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. அப்படித் தமிழர்களின் ஒரு சாராரான இஸ்லாமியத் தமிழர்களுக்கு “இஸ்லாமிய ஈழம்” எனப் பகரும் ‘தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையாளர்கள்’ நாளை நம்மவர்களில் மற்றொரு சாராரான கிறிஸ்தவ அல்லது சைவ மக்களுக்கெனத் தனித் தனி ஈழம் கோர அனுமதிப்பார்களா? எனக் கேட்கத் தோன்றுகிறது. இங்குதான் ‘தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையின் முக்கிய முரண்பாட்டையும், அதன் பொதுக் காவலர்களான கூட்டணியினரின் அந்தரங்க சுத்தியையும் அரசியல் சூட்சுமத்தையும் பற்றிக் கேள்விக்குறி எழுப்பவேண்டியிருக்கிறது.

எல்சல்வடோர் மக்களின் போராட்டம் தொடர்கிறது 6,000 மக்களின் மரணத்தில் முதலாளித்துவம்

மத்திய அமெரிக்க நாடுகளில் ஒன்றான எல்சல்வடோர், புரட்சிகர வரலாற்றில் நிக்கரகுவா, சிம்பாவே ஆகியவற்றை அடுத்து, ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கெதிராக இன்று தீவிரமாகப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளுக்கு இறுக்கமாகக் கட்டுண்டு கிடக்கும் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் எல்சல்வடோரும் ஒன்றாகும்.

புலவருட காலமாக ஏகாதிபத்தியங்களின் சுரண்டல்க்கொடுமைக் கெதிராக அவர்களை விரட்டி அடிக்க நடத்திய வியட்னாம் மக்களின் வீரம் செறிந்த போராட்டத்திற்கு அடுத்த சகாப்தத்தை எல்சல்வடோர் மக்கள் இன்று நடாத்திக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இம் மக்கள் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கெதிராகப் போராடும் அதேவேளையில், அச்சுரண்டல் ஏகாதிபத்தியங்களுக்குத் துணைபோவது மட்டுமல்லாமல், அம் மக்களை வறுமைப் பசிப்பிணிக்கு இட்டுச்சென்ற தமது நாட்டு முதலாளித்துவ அரசுக்கு எதிராகவும் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

ணமே தம் வாழ்வைக் கழித்தனர். இந்நிலை எவ்வளவுநாள் தான் நீடிக்கும். முதலாளித்துவவாதிகளின் ஏமாற்று வித்தைகளின் எதிர்பார்ப்புக்களின் தோல்வியில் மக்கள் அவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்புவது நியாயமே. இந் நியாயத்தை உறுதிப்படுத்தி அம் மக்கள் தமது விடுதலை விமோசனத்திற்காக அணிசேரும்போது முதலாளித்துவத்தை பாதுகாக்கும் சக்திகளின் அடக்குமுறைதான் எத்தனை. இன்றுவரை 6000 மக்களைப் பலிகொண்ட முதலாளித்துவம் இன்னமும் தனது அடக்குமுறைகளை அமெரிக்க உளவு ஸ்தாபனமான சி. ஐ. ஏ. சக்திகளுடன் விஸ்தரித்துவருகின்றது.

எல்-சல்வடோரின் அதிகாரம் பெரும் முதலாளித்துவ குடும்பங்களிலேயே தங்கி அவர்களது குடும்பச் சொத்தாக இன்று உள்ளது. இவர்களின் மூலம் பெரும் மூலதனங்களை முதலீடு செய்துள்ள அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள், தங்களையும் தங்கள் சுரண்டல் வழியைப் பாதுகாத்துவரும் அம் முதலாளித்துவக் குடும்பங்களின் சுரண்டலையும் பாதுகாக்க கோடிக்கணக்கான டொலர் பெறுமதியான இராணுவ தளபாடங்களையும் உதவிகளையும் அமெரிக்கா செய்து வருகின்றது.

அந்நிய ஊடுருவல்களை எதிர்த்து மக்களை மேலும் தட்டி யெழுப்பிய மதத்தலைவர் ரொமேரோ (Romero) கடந்த வருடம் அரசு இராணுவத்தினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதை அடுத்தே அங்கு மேலும் மோதல்கள் உத்வேகம் அடைந்தன. இந்நிலையில் இராணுவத்தினர் நடாத்திய தாக்குதலில் நூற்றுக்கணக்கான அரசுமக்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது தெரிந்ததே.

இதன் பின்னால் அங்கு போராட்ட நிலைமை மேலும் தீவிரமடைய நான்கு விடுதலை அணிகளின் தலைமைப் பீடங்கள் கூட்டு முன்னணி ஒன்றை அமைத்தன. இக் கூட்டு முன்னணியின் தலைமைப் பீட ஆலோசனைக்கூட்டம் முகாடொன்றில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் சுற்றிவளைத்த இராணுவத்தினர் அவர்களைக் கைதுசெய்தனர். ஆனால் மறுநாள் காலையில் அத் தலைவர்கள் எட்டுப் பேரில் அறுவரின் சடலங்கள் பயங்கர தாக்குதலுக்குள்ளான நிலையில் கொலைசெய்யப்பட்டு சான்-சல்வடோர் வீதியில் எறியப்பட்டுக் கிடந்தது.

இந்நிலைமைக்குப் பின் அங்கு போராட்டம் மேலும் உத்வேகம் அடைந்தது. இன்று பல பகுதிகளைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்துள்ள விடுதலைப்படையினர் எதிர்த்த தாக்குதல்களை முறியடித்து மேலும் முன்னேறி வருகின்றனர். அந்நிலையில் அமெரிக்காவும் அண்டைய முதலாளித்துவ நாடுகளும் எல்-சல்வடோர் அரசுக்கு மேலும் உதவியளித்துவருகின்றன.

நவீன அணுவாயுத வளர்ச்சியின் காலகட்டத்தில் எவ்வளவுதான் ஆயுதங்களைக் குவித்தாலும் மக்கள் சக்திக்கு முன்யாவும் தவிடுபொடியே என உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டிய வியட்நாம் மக்களின் வீரம் செறிந்த போராட்டத்தின் தன்மையை மேலும் ஆழப்படுத்துவதாக எல்-சல்வடோர் மக்கள் இன்று நடாத்திவரும் வீரம்மிக்க போராட்டம் அமைந்துள்ளது. இவை ஏனைய உலகப் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சிகர சக்திகளுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அவர்களது புரட்சி வெற்றிபெற்று எல்-சல்வடோர் மக்கள் விடுகலை விமோசனம் பெற நாமும் அவர்களுக்கு உத்வேகம் அளிப்போம்.

எங்கள் ஊர்

தம்பலகாமம் மக்கள் வாழ்வும்

தம்பலகாமம் மக்கள் வாழ்வும் அவர்களின் இன்றைய நிலையும் என்று கூறும்போது இரு தலைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு கூற்றை உணர்த்த வேண்டியுள்ளது.

தம்பலகாமம் மக்களின் நிலை என்று கூறும்போது, இந்த நிலைக்கு மக்கள் வந்துள்ளார்கள் என்றால் அவர்களுடைய இதுவரை கால வாழ்க்கை நிலையினத் திருப்பிப் பார்க்கவே ஆய்வுக் கண்ணோட்டமுள்ள பலர் முயல்வது வழமை. எனவே நாம் தம்பலகாமம் மக்களின் இதுவரைகால வாழ்க்கையினைச் சூர்சூரியன் அகலாதவாறு காண்கொண்டு வருவோம்.

வரலாறு

தம்பலகாமம் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே ஒரு பழம்பெரும் கிராமமாக இருந்து வந்ததை நாம் வரலாற்று ரீதியாகவும், அனுபவ ஆதாரங்களைக் கொண்டும் ஆய்வின் பயனாகவும் சந்தேகம் இன்றித் தெளிவு பெற்றுக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக இங்கு வானளாவ உயர்ந்த கோபுரத்தைக் கொண்ட கோண நாயகர் கோவில் இலங்கையில் உள்ள புராதன கோயில்களில் ஒன்றாகும். அக்கால மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் இங்கு வாழ் மக்கள் அரசியல், சலுகைகள், உரிமைகள் என்பனவற்றை ஓரளவு பெற்று வந்தார்கள். அதே மக்களின் வழித் தோன்றல்கள் இன்றைய நிலையில் என்ன கூறுகின்றார்கள் என்பதை அவதானிக்கும் பொழுது அதைச் சர்வதேச ரீதியிலான பிரச்சினைகளுக்கு உதாரணம் காட்டக் கூடிய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

அவர்களின் இன்றைய நிலையும்

தம்பலகாம வரலாற்றின் நீண்டகால ஆய்வினை நடாத்தி விரிவாக்குவதை விட ஓரளவுக்குக் குறுகிய கால கட்டத்தில் இருந்து பார்க்கும்போது, கிட்டத்தட்ட 1880-ம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் இப்பகுதிகளில் மக்கள் குறைவாகவே வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களின் வாழ்வு இன்றைய வாழ்வை விட மாறுபட்டதாகவே இருந்தது. இந்தக் கிராமம் ஒரு தனி வேளாண்மைப் பயிர்ச் செய்கைப் பிராந்தியம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு சுமார் 10 முதல் 15 முதலாளிமார்கள் இருந்து வந்தார்கள். இவர்களை இவ்வழி வழமைப்படி கமக்காரர் என்று கூறுவார்கள். இவர்களின் கீழ் ஏழை விவசாயிகள் இவர்களின் மூல தனங்களைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மைச் செய்கை பண்ணுவது வழக்கம். இப்படிப் பயிர் செய்பவர்களைச் செய்கைக்காரர் என்று கூறுவார்கள். மேலே

கூறப்பட்ட முதலாளிமார்தத்தமக்கு 20, 25 செய்கைக்காரர்களை வாடிக் கையாக வைத்துக் கொள்வார்கள். வேளாண்மைக் காலம் ஆரம்பமானவுடன் முதலாளியிடம் செய்கைக்காரர்கள் சென்று தத்தமக்குத் தேவையான சாப்பாட்டு நெல்லினை 'சோத்து நெல்லு' என்று ஓரளவு பெற்றுக் கொண்டு வந்த தத்தமது வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளுவார்கள். அடுத்து முதலாளியினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வயலை வேளாண்மைச் செய்கைக்குப் பயன்படுத்தத் திருத்தம் செய்வார்கள். அதாவது ஆரம்பக் காணிகளான காணிகளை அதிலுள்ள புற்றுக்களை, அகற்றிப் பள்ளங்களுக்குப் போட்டு வயல்களின் மத்தியில் ஆங்காங்கே காணப்படும் பிரம்பு காடுகள், பால் மரங்கள் இவைகளை வெட்டி அப்புறப்படுத்தி வயலுக்கு அவசியமான முக்கிய வரம்புகளை வேண்டிய அளவு உறுதியாக அமைத்து வரவைகளை ஓரேநீர் மட்டத்திற்குக் கொண்டு வர மிகவும் சிரமப்படுத்தி திருத்துவார்கள். பின்பு வயலை உழவு செய்து பண்படுத்த எருமை மாடுகளை முதலாளிகொடுப்பார். அதனைக் கொண்டு வயலைப் பண்படுத்திக் கூலியாட்கள் சிலரின் உதவியுடன் தாமும் பிரயாசப்பட்டு ஏனைய வேலைகளை முடித்து விட்டு இவற்றிற்குரிய கூலிப் பணங்களை முதலாளியிடம் பெற்றுச் சமாளிப்பார்கள். பின்பு விதை நெல்லுக்கு முதலாளியிடம் சென்று விதை நெல்லுப் பெற்று வந்து வயலை விதைத்துப் பராமரிப்பார்கள்.

இவ்வாறு இயங்கி வரும் போது இடையிடையே செய்கைக்காரருக்குப் பல சிரமம், பிரச்சினைகள் ஏற்படும் பட்சத்தில் அவற்றிற்கான நிதி உதவி

திமைகளையும் நிவர்த்தி செய்வார். சில காலங்களில் வயல் வெள்ளத்தினால், அல்லது ஏதும் ஒரு காரணத்தினால் அழிவு நட்டம் ஏற்பட்டால் செய்கைக்காரர் கூடிய செல்மதியை முதலாளிக்குச் செலுத்த வேண்டி ஏற்படும். முதலாளி செய்கைக்காரரை விலக்கினால் வேறு யாரும் செய்கைக்குப் பிடிக்க முடியாமையினால் வயல்களைத் தரிசு நிலமாக விட முடியாமையினால் மீண்டும் வழமைபோல் செய்கைபண்ணக் கொடுப்பார்கள். சில காலங்களில் அதிக இலாபம் வந்தாலும் முதலாளி செய்கைக்காரனுக்கு மேலதிகமாக எதுவும் கொடுப்பதில்லை. செய்கைக்காரரும் வேறு தொழில் புரிய வாய்ப்பில்லாமையினால் தொடர்ந்து வழமைபோல் செய்கை பண்ணுவார். இதனை நாம் சர்வதேச ரீதியாக ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பிரதிபலிப்பாக எடைபோட முடியும்.

பொருளாதார நெருக்கடிகள்

தம்பலகாமம் வாழ் மக்களிடையே காலங்கள் செல்லச் செல்ல முதலாளிகளுக்கு, செய்கைக்காரர்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் வளர்ந்ததாலும், சனப்பெருக்கள் அதிகரித்ததாலும் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படத் தொடங்கியதுடன் வேலை வாய்ப்புக்கள் குன்றத் தொடங்கியது. இதனால் இங்குள்ள முதலாளிமார்களுக்குக் கிராக்கி வந்தது. பலர் முதலாளிகளின் வயல்களைச் செய்கை பண்ண முன் வந்தனர். இதனால் முதலாளிமார்கள் செய்கைக்கு மட்டுமே முதல் கொடுத்து வந்தார்கள். செய்கைக்காரர்களின் குடும்பங்களில் ஏற்படும் நன்மை

உண்மை. ஆனால், இலட்சியத்தை முதலாளிமார் அடைகின்றனர். சிறிய முதலாளிமார் பெரிய முதலாளிமாராகவும், பெரிய முதலாளிமார் மிகப் பெரிய முதலாளிமாராகவும், அதற்கு எதிர்மாறாகச் சிறிய ஏழைகள் பரம ஏழைகளாகவும், பரம ஏழைகள் அடிமைகளாகவும் (அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்று வாழ முடியாது) அனுதாப நிலைக்குள்ளாகின்றனர். இதுவே முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் நாம் கண்ட இலட்சணம். இந்த இலட்சணம் வெளிப்படுவதற்குச் சில அறிஞர்கள் இப்போது இங்கு காணப்படுகின்றது. அதாவது இதுவரை வயலையும், முதலாளிமார்கள் படிப்படியாக ஒவ்வொன்றாகக் குறைத்து, அதாவது உழவுக்கு ஏற்ற நிதி அல்லது ஒழுங்கு செய்யாது பண்படுத்தும் கூலிக்கு நிதி கொடுக்காது கிருமிநாசினி, பசளை போன்றவற்றிற்கு நிதி கொடுக்காது, விதை நெல்லுக் கொடுக்காது இப்படியாக ஒவ்வொன்றாகக் குறைத்துக் கொண்டு போகும்போது செய்கைக்காரர்கள் அந்தக் குறைகளுக்குத் தேவையான பணத்திற்கு வேறு யாரிடமும் தொடர்பு கொண்டு பெற நேரிடுகின்றது. அப்படி முயற்சித்துப் பெறும்போது அது காலம் தாழ்த்தியே கிடைக்கின்றது. இதனால் வேளாண்மைக்கு உரிய நேரத்தில் உரிய பொருள் கிடைக்காததால் செய்கை பிந்தி நட்டம் ஏற்படுகின்றது. அடுத்துப் பாவனைப் பொருட்கள் பசளை எண்ணெய் உரிய நேரத்தில் பெற நிதி ஒழுங்கு பண்ண முடியாமையினால் பயிர்கள் சேதம் அடைந்து வளர்ச்சி குன்றி விளைவு குன்றுகின்றது.

முடியாது தமது வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தியும் அல்லல்படுகின்றனர்.

இன்றைய நிலை

தம்பலகாமம் நிலையினத்தர்க்கீகக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் நாம் இங்குள்ள முதலாளிகளை நோக்க வேண்டியோ, அவர்களைத் தவறு கூறுவதோ பொருத்தமற்றதாகும். ஏனெனில், அமைப்பு அவர்களை அவ்வாறு வழி நடத்துகின்றது. கழுதையில் ஏறிக்கொண்டு நகரத்திற்குப் போக முடியாது. இந்தப் பிரச்சினைக்கு இச்சமுதாய அமைப்பு முறை மாற்றப்பட்டுப் பாட்டாளிகளின் கண்ணீரைத் துடைக்கும் புதிய சமுதாயத்தை, சாதி, மத, பேதமற்ற சமத்துவ சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க வழவர்களாகிய தம்பலகாமத்து மக்களும் அடியெடுத்து முன்னேறுகின்றனர். இவற்றைச் சரியான முறையில் அணியாக்கப்பட்டுப் பலமான சக்தியாக்க வேண்டியது முதற்கடமை. அதனை நிறைவேற்றும் ஆரம்பப்படியாக ஒற்றுமையையும், ஒருமைப்பாட்டையும் சரியான முறையில் வளர்ப்பதே இன்றைய வேலை. இன ஒடுக்கலில்

'குமார்'

இவ்வளவு அல்லல் மத்தியில் இந்நாட்டின் சிங்கள எதேச்சாதிகார சோவனிச அரசுகடைப்பிடித்துவரும் இன ஒடுக்கல் முறைக்கும் எமது மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். எமது அயல் ஊரான கந்தளாயில் ஏற்படுத்தப்பட்டுவரும் சிங்களக்குடியேற்றத்தினால் எமது மக்களின் நிலையும் கவலைக்கிடமாயுள்ளது. அதாவது, 1977-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இனக்கலவரத்தில் தம்பலகாமம் பிரதான விதியில் அமைந்திருக்கும் எமது மக்கள் அப்பகுதியில் குடியேற்றப்பட்ட சிங்களவர்களினால் பெரும் தாக்குதல்களுக்குள்ளார்கள். எமது ஊரை விட்டு வெளியே போவதானால் சிங்கள ஆக்ரமிப்பாளர்களான காதையர்களைத் தாண்டியே செல்ல வேண்டிய நிலை. இந்நிலையை யாரும் தட்டிக் கேட்பாரில்லை. இந்நிலை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. இவை திட்டமிட்டு சிங்கள முதலாளிமார் களினால் நடைபெற்று வருகின்றது. அதற்கு அரசும் முழு உடந்தையாகவும், வழிகாட்டியாகவும் உள்ளதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, எமது மக்கள் தமக்குரிய தேசிய அந்தஸ்தை நிலைநாட்ட எத்தனிப்பதை எந்த தர்க்கீகவாதியும் ஏற்காமல் இருக்க முடியாது.

திமைகளுக்கு நிதி உதவி, ஏனைய உதவிகள் செய்யும் வழக்கம் குன்றத் தொடங்கியது. இதனால் இங்குள்ள முதலாளிமார்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு நிதிவளம் பெருகியது. அதற்கு எதிர்மாறாகச் செய்கை பண்ணும் ஏழை விவசாயிகளின் வாழ்வில் நிதி நெருக்கடி வாழ்க்கைச் செலவுத் திட்டாட்டம். பசி, பட்டினி அதிகம், இப்படியான நிலை வளர்ந்து கொண்டே போனது. இப்பிரச்சினைகளின் வளர்ச்சியின் முக்கிய காரணம் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு மேல் வாழும் குடும்பங்களின் நிலையில் வாழ நினைத்துப் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கிச் சொகுசாக வாழ முயற்சிப்பது. இது முதலாளித்துவத்தின் இலட்சியம். ஆனால் இந்த இலட்சியத்தை எல்லோராலும் அடைய முடியாது. இது அனுபவ ரீதியாகவும், வரலாற்று ரீதியாகவும் கண்ட

இதனால் முதலாளிக்குக் கடனிறுக்கவே சரியாக இருக்கும். ஏனைய நண்பர்களிடம் பெற்ற நிதிகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமல் பொய்யர்களாக, ஏமாற்றுக்காரர்களாக, நேர்மை அற்றவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இதனால், இவர்கள் தொடர்ந்து நண்பர்களிடம் உதவி பெற முடியாது அல்லல் படுகின்றனர். கடைசியில் தமது வீட்டுக்கு உணவுக்குக் கூட நெல் கொண்டு செல்ல முடியாமல் திட்டாடுகின்றனர். வீட்டில் குழந்தைகள், மனைவி பட்டினி கிடப்பதும், உடுபிடவைகள் இன்றியும் இருக்கின்றனர். அவர்களும் வாழும் குடிசைகளை யாவது மழை வெயிலுக்குத் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடிய வகையில் திருத்திக் கொண்டு இருக்க முடியாமலும் போசாக்குக்குறைவு போன்ற வருத்தங்களும் ஏனைய நோய்களுக்குப் பரிசாரம் காண வசதியின்றியும், பிள்ளைகளைக் கல்வி கற்க

மலையக மக்களின் அவலம் திருமா?

(1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மேயானால், அரசாங்க பாட சாலைகளில் ச: பொ. த. வரை படத்துவிட்டு வேலையின்றிய அடையும் இளைஞர்களுக்கு வாடுவெலிமும் அதே பேர் வழிகள் உரையாற்றுகிறார்கள் எப்படி என்றால்—

படித்த மலையக இளைஞர்கள் எல்லோரும் உத்தியோகம் தேடுவதை மறந்து இந்நாட்டின் அபிவிருத்திக்காக உழைக்க முன்வருவண்டும் கைத் தொழில் சற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்கள்.

இந்நாட்டிற்காகவே உழைத்து உருக்குடைந்தபேரன மக்களின் பிள்ளைகளுக்கும் இந்நினை: உழைப்பிற்கு மாத்திரந்தானோ? நாங்கள் சொந்தபானவர்கள் இந்த நாட்டின் பெர்ருளாதாரத்தில் முக்கால் பங்கைத் தேடித்தரும் எம்க்கு கால்பங்காவது உரிமையோ அல்லது உடைமையோ கிடையாது: இன்றைய 'தார்மீகம்' என்ன சொல்லுகிறதென்றால், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தக் குறையுமில்லை வளமாக உசதியாக வாழுகிறார்கள் என்கிறது. ஆனால் நடப்பது என்ன? குழிவிழுந்த கண்கள், வாடிய முகம், வறண்ட தலை, ஒட்டிய வயிறு, நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு வீதம் நோயாளிகள்! வாழ வழியின்றி உண்ண உணவின்றி, சுவாதார உசதியின்றி, தெருடெருவாய் அலைந்து திரியும் வாக்கம் எந்த வாக்கம்? அத்தனை பேரும் மலையக தமிழ் பேசும் தொழிலாள வாக்கம்தான்.

அடுத்ததாக குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்னும் கொடும் பாவீச் சட்டத்தின் மூலம் பணத்தைக் கொடுத்து அப்பாவித் தமிழ்த் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி எதிர்கால சந்ததியினரையே அழித்து விடும் திட்டம் வேறு சறுசறுப்பாக நடக்கிறது.

ஏன்இந்தக் கொடுமை? மலையகத் தமிழர்களின் வாழ்க்கைக்காக யாருமே தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவேமது மக்களின் ஒவ்வொரு குரலும் ஊடுதலை விடுதலை என்று ஓலிக்கவேண்டும். அதற்கு தொழிற்சங்க வாதிக்களின் சுயநலப் பிடியிலிருந்து விடுதலை; அடிப்பைத் தனமாக உழைத்துக் கொடுத்து ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து விடுதலை; கல்வி

அறிவின்றி அறியாமை என்னும் இருளினில் சிக்கியிருந்ததற்கு விடுதலை; எமது உழைப்பை உறிஞ்சிக் கொழுத்த முதலாளிகளிடமிருந்து விடுதலை; எம்மை எமாற்றும் எத்தர்கள் அரசியல் வாதிகள், இன் வெறியர்கள் இவர்களிடமிருந்து விடுதலை; எமது உரிமைகளைப் பறித்த உண்மத்தர்களிடமிருந்து விடுதலை பெறவேண்டுமென்றால் நாம் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தமிழ் பேசும் மக்கள் ஓர் இனம் என்பதை உணர்ந்து சிங்களச் ஸ்ரீலங்காவை எதிர்த்துப் போராடவேண்டும். எனவே எமது வாழ்வு வளமுள்ளதாக ஒளிமயமாக இருக்கவேண்டுமென்றால் வெறும் உரிமைப் போராட்டமாக இல்லாமல் உடமைப் போராட்டமாக மாறவேண்டும்; அதற்கு முதலில் எமது மலையக மக்களின் மனதில் கால் நூற்றுண்டுக்கு மேலாக ஊறியிருக்கும் குறுகிய மனப்பான்மையிலிருந்து விடுபடவேண்டும். இன்றேல் தொழிற்சங்க வாதிக்கையும் தார்மீகத் தலைவர்களையும் தெய்வங்களாக நினைத்து வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தால், மலையகத் தமிழர்கள் இதற்கு முன்பு இழந்தது உரிமைகளையும், உடமையையும் என்னுள் இனிமேல் இழப்பதற்கு எதுவுமின்றி உயிரையும் இழக்கவேண்டி ஏற்படும். எனவே மலையகத் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது விடுதலைக்காக மலையகத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு ஈழத்தை உருவாக்க போராட்டத்தில் இறங்கவேண்டும்; எமது உரிமைகளுக்காக மட்டுமன்றி உடமைகளுக்கான போராட்டத்தைத் தவிர தகுந்தவழி வேறு எதுவும் இல்லை எனப்பதை உணர்ந்து செயல்படுவேறுமேயானால் மலையகம் இன்றுவரை எதிர்நோக்கி வந்த பிரச்சனைகள் தீர் சமத்துவ சமதர்ம சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்குவோம்.

மலையகத்திலிருந்து

தீகவாபி புனித.....

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி அம்பாறை மாவட்டத்திற்கு "திகாமடுல்லை" என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு தனது படவத்தை நடாத்திவரும் சிங்கள அரசு தார்மீகத்தின் தார்ப்பரியங்களைப்பற்றி யெல்லாம் பிதற்றி வருகின்றது; எனவே இவர்களது முதலாளித்துவ எண்ணப் பிடியிலிருந்து தமிழ் பேசும் மக்கள் விடுபடவேண்டும் அப்போதுதான் உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்து போவது மட்டுமல்லாமல் முதலாளித்துவ அரசின் இன வெறிக் கெடுபிடியிலிருந்தும் முழுமைமாக விடுவித்ததுக் கொள்ள முடியும்.

“தர்க்கீகம்”
சந்தா விபரம்
அரையாண்டு சந்தா (.. ..) 9-00
ஓராண்டு சந்தா (.. ..) 18-00
சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
ஆசிரியர் “தர்க்கீகம்”
அஞ்சல் பெட்டி எண்-103,
யாழ்ப்பாணம்.
சந்தா விற்கான பணம் - காசுக் கட்டணமாகவோ (M.O. Order) அஞ்சல் கட்டணமாகவோ (Postal Order) அனுப்பிவைக்கலாம்.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தமிழ் மாநாட்டின் பிரதிபலிப்பும்,

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிரதமர் பிரேமதாசாவும் அவரது சகாக்களான மந்திரிகள் எழுவரும், பிரதிமந்திரிகள் நால்வரும் யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கிய போது பெருந்தொகையான மக்கள் ஆவலுடன் எதிர்கொண்டுவரவேற்றனர் என பிரச்சாரம் செய்து அரசுக்குத் தானம் போட திண்சரிப் பத்திரிகைகள் ஒன்றையொன்று முந்தியடித்துக் கொண்டிருந்தன.

பிரதமரின் வருகையின் மூலம் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு புதுயுகம் பிறக்கப்போவது போன்ற சித்தப்பிரமையை ஏற்படுத்துவதில் அரசின் பிரச்சார இயந்திரம் சற்றும் நடுநிலைமை நாளேடுகளும் போட்டி போடத் தொடங்கி விட்டன அதே நேரத்தில் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் தலைவர்களாக தற்போது வீற்றிருப்போர்களும் அவர்களது சகாக்களும் பிரதமரின் வருகைபற்றி மதில் மேல் பூனைபோல் இருந்தனர். இதற்குப் பதிலாக கிராம

ஈழத்தில்

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஈழத்தில் அடைக்கப்பட்ட இந்தப் பிறிமா மாவாலை ஆனது எவ்வளவு தூரம் அரசின் திட்டங்களை மறைமுகமாக செயற்படுத்துகின்றது என்பதையும் நோக்கவேண்டும். பிறிமா ஆலையுடன் அமைந்த பிரதேசங்களில் இன்று கட்டப்படுகின்ற வீடமைப்பு திட்டமானது எவ்வளவு தூரம் ஈழவர்களது பிரதேசத்தை விழுங்கப் போகின்றது என்பதனை தெளிவாக உணரவேண்டும், ஈழப் பகுதிகளின் தொடர்ச்சியினை முறியடிக்க இலருவான திட்டமாக அங்காங்கே திட்டமிட்ட குடியேற்றங்களை அரசு ஏற்படுத்துகிறது. இதற்காகவே ஏற்கனவே திட்டமிட்ட படி எண்பது வீதத்திற்கு கதிகமான சிங்களத் தொழிலாளர்களுக்காகவும், அவர்களைச் சார்ந்தவர்களாகவும் கட்டப்படுகின்ற வீடமைப்புத் திட்டம் அமையப்போவது நிச்சயமாகும்.

எனவே ஈழத்தின் பாகங்களில் நடைபெறும்படை குவிப்புக்கள், அரசின் வெற்றுவேட்டான மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைகள், அமெரிக்காவின் மசாசூசெற் மாகாணத்தில் செய்யப்பட்ட ஈழ அங்கீகரிப்பு பிரகடனங்கள், பிறிமா பால் தேசிய கூட்டுத்தாபன அமைப்புக்கள் போன்றவை எக்கால கட்டத்திலும் ஈழவர்களது "ஈழம்" என்ற இதயதாசத்தை தணிக்காது; ஈழத்தில் இந்தப் பிறிமா மாவாலையான அமைக்கப்பட்டமை எதிர்காலத்தில் இதழத்தின் பகுதியில் என்ற வகையில் இந்தப் பிரதேசம் அமைக்கப்படுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். எனவே இவ்வரசியல் சூட்சுமங்களை நன்குணர்ந்து முதலாளித்துவப் பிடியிலிருந்து ஈழவர்களை மீட்டெடுத்தல் கிராம மாவாலை தர்க்கீகமாகும்.

யாத்திரை பற்றி பெரிதாசும் பேசத் தொடங்கினர்.

இருந்தும் எவ்விதத்திலாவது பிரதமரின் வருகையைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென முனைந்தவர்கள் தோல்வியை தழுவிவிடவுமில்லை என்றே கூறவேண்டும். யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பகுதிகளிலே ஆங்காங்கே எதிர்ப்புக்கள் எழுந்தமையை திண்சரிப் பத்திரிகைகள் ஊர்ஜிதப்படுத்தின,

பிரதமரின் வருகையை ஒட்டி கையாளப்பட்ட மற்றொரு யுத்தி என்னவெனில் அபிவிருத்தி திட்டம், சிறிய வீடமைப்புத் திட்டங்களையும் மற்றும் சிறிய அளவிலான புனரமைப்புத் திட்டங்களையும் பெரிதாக உருவகப்படுத்தி அதன் மூலம் மக்களிடையே கமது ஆதரவை நிலை நாட்ட அரசு எண்ணியது. ஆனால் பிரதமரின் விஜயத்தின் போது இடம் பெற்ற வைபவங்கள் எதிலும் சாதாரண பாமரமக்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். பதிலாக அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆதரவாளர்களும், மற்றும் அற்ப சலுகைகள் பெறத்துடிக்கும் குட்டி பூர்சுவாக்களும், பெரும் வர்த்தக முதலாளிகளுமே கலந்து கொண்டனர்.

பிரதமர் வந்தார், போனார், இதனால் ஏதும் பயனுண்டா? என்று நோக்கும் போது தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு இல்லை என்றே கூறவேண்டும். ஆனால், அரசின் வெளிநாட்டுப் பிரச்சார நடவடிக்கைகளுக்கு சாதகமாகவே பிரதமரின் யாழ் வருகை அமைந்துள்ளது.

பிரச்சனைகள் தீர்ந்ததா?

ஸ்ரீலங்கா சோவனிச அரசு அரசியல் சட்டங்களின் மூலம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் உரி

மைகள் வழங்கப்பட்டாலும் அவை நடைமுறையில் இருக்கின்றதா? என்பதனை சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களை மங்களக் குடியேற்றத் திட்டத்தின் மூலம் நாளுக்கு நாள் அபகரித்து வருவதை நேரடியாகக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ஈழத்தின் பிரதான பகுதியான திருகோணமலை மாவட்டம் சிங்கள-வில்லதரிப்பு கொள்கையின் மூலம் தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் பெயர்களை சிங்களப் பெயர்களாக மாற்றம் செய்து சிங்களவர்களைக் குடியேற்றும் திட்டம் வேறு சறுசறுப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. அதேபோலவே அம்பாறை மாவட்டமும் பெயர் மாற்றங்களின் மூலம், சிங்களவர்களைக் குடியேற்றுவதன் மூலம் தமிழ் பேசும் மக்களின் மனதில் "அச்சு" றுத்தும் மனோபாவங்களை ஏற்படுத்துவதின் மூலம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களை அவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலிருந்து மெல்ல மெல்ல விரட்டியடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பிரச்சனை தீ வழி!

எனவே தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தமது மாழி, கலை, கலாச்சாரம் என்பனவற்றைப் பாதுகாக்க வாக்கப்பெற்ற ஒரு சமத்துவ சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க முற்பட வேண்டும்; தமிழ் மொழி அனிமனிதச் சொத்தல்ல. அது தமிழ்ப் பேசும் மக்களில் பாரம்பரியச் சொத்து. அம் மொழியினை வளம் படுத்தி, செழுமைப்படுத்திக் கொள்ளும் மொழி பேசுகின்ற மக்களை அவர்களது சமூக பெர்ருளாதார உற்பத்திகளை சமத்துவ, சமதர்ம சமுதாய அமைப்பின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதே தர்க்கீக வாதிக்களின் கருத்தாகும்.

நற்பணி

ஏழை மக்களின் வாழ்வு செழிக்க வரும் 'தர்க்கீகம்' — உண்டு கொழுத்த முதலாளித்துவக் கொடுமைகள் ஒழிந்துபட மலரட்டும் சமுதாயம்.

- பாட்டாளி கைகளிலே
- பசும் புரட்சி பூக்கட்டும்
- கூட்டாக நாமின்றி
- கூட்டினோம் ஈழவரை
- ஈழவர் நாமென்று
- இகத்திற்கு சாற்றி நிற்போம்
- கோழைகள் நாமன்று
- சூறியே காட்டி நிற்போம்,
- வேளையினை விட்டு வெறும்
- சதுரங்கம் ஆடாமல்
- நாளை வரும் உலகிற்கு
- நல்லபணி காட்டி நிற்போம்.

